

FOR
Freedom
AND
Justice...

AMERIŠKA DOMOVINA

Librarian of Congress
Washington, D. C.

AMERICAN HOME

AMERICAN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND 3, O., WEDNESDAY MORNING, MAY 12, 1948

LETO L. — VOL. L

NO. 94

VESTI IZ SLOVENIJE

NOVOMESKI KANONIK
STEFAN TRSKAN je odšel po zasluženem nebeško plačilo dne 8. aprila 1948. Rojen je bil ranjki v Sostrem pri Ljubljani 25. dec. 1872. Duhovnik je postal 22. sept. 1899. Od leta 1913 je bil župnik v Smihelu pri Novem mestu, od tam se je l. 1932 preselil v mesto za kanonika pri kolegijatnem kapitolju.

V MAKOLVH NA STAJERSKEM se je poslovil od sveta Franc Segula, duhovni svetnik in župnik. Pogreb je bil 19. aprila v Makolah.

ALOJZI ZAMUDA, duhovni svetnik in župnik na Črešnjevcu je umrl v mariborski bolnišnici 9. aprila. Pokopan je bil na Črešnjevcu 12. aprila.

DR. MATIJA HOCEVAR, bivši zdravnik v Domžalah se je preselil v večnost in bil pokopan v Ljubljani v torek 6. aprila.

V ZGORNJI POLJSKAVI so izgubili učitelja Matko Janžekoviča. Pokopan je bil na Pobrežju v Mariboru 12. aprila.

ELEKTRIKA JE UBILA 9. aprila na Črnučah dva delavca državnih elektromehaničnih delavnic na Črnučah. Nenadno sta tako zapustila svet Janez Tomšič iz Spodnjih Gamelj in Ivan Golob iz Črnuč.

NA SMRT STA BILA OBSOJENI 28. marca v Belgradu Josip Bošnjak iz Zagreba in Ladislav Ladišić trgovski zastopnik iz Zagreba. Očitajo jima, da sta spekulirala z vinom na državni račun in oškodovala državna podjetja za 300,000 dinarjev (kakih 6,000 dolarjev). Nekaj njenih sodelavcev je bilo obsojenih na manjše kazni. Danes

je v Jugoslaviji za vse goljufe stalna beseda špekulant. Po starem bi namreč rekli, da sta ta dva državna uslužbenca oslepela zaradi partizane, tembolj iz teh razsodb. Precej falotov so nastavili sedanji gospodarji v državnih podjetjih. Čimbolj je kdo kričal za partizane, temboljše mesto je dobil. Na tem mestu je potem mislil, da sme delati, kar je delal v partizanstvu. Drugi nauk za vse, ki hočejo misliti, pa je, da skupna last ali državna last ne dela ljudi boljših. Vsi zgledi sleparij in državnih podjetjih pričajo, da je država slab gospodar.

KARMEN. — Iz ljubljanske bolnišnice nekdo poroča sledeče: Bilo je na ženskem oddelku. 26 letna Karmen pravi: "Tovarišica postrežnica, poklič mi duhovnika." — "Saj ne boš umrla," jo tolaži postrežnica. Karmen pa: "Rotim te, poklič mi duhovnika. Stiri leta sem bila v gozdu. Po vaših naukih sem živevala. Velika grešnica sem. Daj mi duhovnika." Postrežnica je skomignila z ramami in odšla. Vstopil je zdravnik. "Prosim lepo, tovariš zdravnik, naj pride duhovnik!" Zdravnik govori: "Toda Karmen, saj ni tako hudo! Ne boš umrla. Duhovnik bi te samo razburil. Škodovalo bi ti."

"Trpinka je tedaj videla iti preko hodnika eno izmed dveh sester, ki sta takrat še delali v bolnišnici. "Sestra usmiljenka, sestra usmiljenka," je klicala reva, med tem, ko so druge bolnice solznih oči in globoko presunjene opazovale to borbo za Boga. "Sestra usmiljenka, pri Bogu vas prosim, naj pride duhovnik." (Dolje na 3. strani)

Rusija pripravljena stopiti v dogovore z Zed. državami

Ameriška vlada je prva ponudila roko, da se izravna nesporazume

Washington. — Državni oddelek ameriške vlade je obvestil javnost, da je potom svojega poslanika v Moskvi ponudil ruskeemu zunanjemu ministru Molotovu priložnost, da se obe državi sestanejo k razgovoru, pri katerih bi se izravnavale razlike in nesporazume. Ameriški poslanik Smith je povedal ruskeemu zunanjemu ministru sledeče: "Evropske države in Zed. države so postale zvezni mirjene radi sovjetske politike ter se skušajo zblizati druga z drugo v vzajemni protekciji, toda samo v samoobrambi."

"Radi tega želi moja vlada, da vam razložim v jasni luči stališče Zed. držav. Naj ne bo nobenega dvoma, da so Zed. države odločene igrati svojo vlogo v tem vzajemnem gibanju za podvig in samoobrambo. Narod Zed. držav je postal pozoren na sovražnost, ki jo kaže sovjetska vlada za Marshallov program za obnovo Evrope, ki je namenjen samo za rekonstrukcijo ob ameriški pomoči in brez vsake sovražnosti do kogar koli."

Na to izjavo ameriškega poslanika je naznanjal radio iz Moskve, da želi sovjetska Rusija izboljšati odnose z Zed. državami in da se Rusija strinja s predlogom Zed. držav, da se premotri in poravna obstoječe razlike.

Poslanik Smith sicer ni predlagal kakšnega sestanka, rekel pa je: "Kar se tiče Zed. držav so vrata vedno nastejaj odprta za dogovore in izravnavo razlik."

Radio iz Moskve, ki je trdil, da je Rusija pripravljena na razgovore, ni nič namignil, kdaj naj se zastopniki obeh držav snidejo.

Rusi in sateliti bodo priznali židovsko državo v Palestini

New York. — Neki dobro poučen delegat pri Zvezi narodov je rekel, da namerava Rusija s svojimi sateliti priznati novo židovsko državo v Palestini. Ni pa znano, če se bo to zgodilo takoj, ko bo Anglija izročila svoj mandat nad Palestino, kar se bo zgodilo v soboto 15. maja.

Ako bo Rusija priznala to novo državo, potem bo dobila ta država vso pravico dobiti orožje iz inozemstva za boj proti Arabcem. Mednarodni zakoni bodo potem takoj priznali židovsko armado, ki bo smela legalno dobiti orožje, kjer ga bo pač mogla.

Tretja stranka je delavce razdvojila, je izjavil delavski vodja

Boston. — Filip Murray, predsednik unije CIO, je tukaj izjavil, da so komunisti glavna opora tretje stranke in da stranka grozi razdvojitvi ter uničiti delavsko gibanje v Ameriki.

"Tretja stranka je bila poklicana v življenje od ameriške komunistične stranke," je izjavil Murray, ko je govoril na konvenciji jeklarskih delavcev v tem mestu.

CARINA JE OD NOVEGA BLAGA, KAVE IN ČAJA

Mr. August Kollander se je obrnil naravnost v Ljubljano za pojasnilo glede vesti, da morajo v Jugoslaviji od 1. aprila naprej plačevati visoko carino za blago, ki ga dobe ljudje v paketih iz Amerike. O tem smo že mi omenili v listu.

Mr. Kollander je prejel iz Ljubljane kabelsko poročilo, da je treba ljudem plačati carino od vsega novega blaga, od kave in čaja. Kako visoka je pa carina, poročilo ne pove. Najbrže se ravna po tem kakšne vrste blago je poslano iz Amerike.

Železniški promet se vrši normalno pod nadzorstvom armade

Washington. — Promet po ameriških železnica se je večerjal vršil brezhibno pod nadzorstvom armade, kateri je predsednik Truman poveril obratovanje, ko je grozila stavka unijskih železničarjev.

Unijski voditelji so rekli, da bo njih zadeva poravna le tedaj, kadar bodo dobile od železniških družb zahtevano višjo mezdno in boljše delovne pogoje. To, da je vlada prevzela železnice, se ne pomeni, da je vsa stvar poravnana, pravijo unije.

Unije so napovedale za večeraj zjutraj stavko, toda ko je vlada prevzela železnice in dobila od sodnije prepoved proti stavki, so se unije takoj uklonile vladni.

Armada ima nadzorstvo nad železniškim obratom, toda izvršni uradniki železniških družb faktično vodijo obrat kot prej. Armadni tajnik Royall je rekel, da se vlada ne bo vtikala v dogovore med unijami in železniškimi družbami, ako jih hočejo začeti. Armada bodo imela nadzorstvo nad obratom, dokler se ne bodo pobotale unije in železniške družbe.

Poizvedovalni kofček

Kdo ve, kje se nahaja Rudolf Čufar, ki je hodil v šolo na Bledu? Zanj bi rad zvedel prijatelj Kacunov Joško, ki se sedaj nahaja v Clevelandu. Ako kdo ve zanj, ali če sam to čita, naj pusti našlov v uradu tega lista.

Mrs. Angela Sintich, 8423 Ewing Ave., Chicago 17, Ill. roj. Novak, po domače Kmetova Angela iz Gorenje vasi št. 2, p. Ribnitec, bi rada zvedela, če je še živ kdo njenih stricev in sicer Jakob, Peter in Matic Perušek. Zelo bo hvaležna vsakemu, ki bi ji naznanil njih naslov.

Rada bi zvedela za naslova sester, ki sta se izselili pred 40 leti v Ameriko. Prva je Franciška Cvar, roj. v Zamostecu obč. Sodražica, druga Angela Cvar, rojena istotam. Obe sta poročeni Stariha. Naj se javita sestri Tereziji Peter, D. P. Camp IRO, B. 8 S 4, Spittal an der Drau, Kaerten, Austria.

Poljedelski tajnik je odstopil

Washington. — Predsednik Truman je sprejel resignacijo poljedelskega tajnika Andersona, ki bo kandidiral za senatorja iz New Mexico.

Kongresni odsek zahteva od vlade, da stopi na prste komunistom

Ameriški komunisti imajo namen s silo strmoglaviti našo vlado

Washington. — Odsek poslanske zbornice, ki preiskuje protiameriške aktivnosti, je formalno obdolžil ameriško komunistično stranko, da propagira od strani našo vlado s silo.

Odsek je pozval vlado, naj začne takoj uveljavljati obstoječe zakone, da se omeji aktivnost komunistov.

Odsek je podal 160 strani dolgo poročilo članom poslanske zbornice in v tem poročilu odsek dokazuje sledeče:

Markovski, Engelsovi, Leninski in Stalinovi nauki so jedro komunistične stranke v Ameriki in povsod po svetu. Doktrina, ki propagira nasilno strmoglavljenje vseh vlad, ki so proti komunizmu, so podlaga teh nauk.

Vzor ameriški komunistični stranki je komunistična stranka Sovjetske Rusije, katere zgodovina je vodnica in abecednik za ameriške komuniste v praktičnanju nasilja in terorja.

Ameriška komunistična stranka je in je vedno bila pod direktno mednarodno komunistično organizacijo, katere je vodena od voditeljev komunistične stranke v Sovjetski Rusiji.

Iz raznih naselbin

CHICAGO. — V predmestju Argu je 25. aprila po šestmesečni boleznii umrl John Zalar, star 52 let, doma iz Iga pri Ljubljani. Zapuška ženo Ančko in brata Franka.

RIDGEWOOD, N. Y. — V soboto 15. maja bo podal svoj drugi letni koncert "The York Chorus," pri katerem poje tudi več naših izbornih slovenskih mi pevskih moči. Začetek koncerta bo ob 8:40 zvečer in sicer se bo vršil v Grover Cleveland High School avditoriju, ki je ena največjih javnih šol v Brooklynu. Nahaja se na Himrod St. v Ridgewoodu. Atrakcija tega koncerta bo nastop terceta: Stan Romano, Jean Pattelli in Geraldine Koprivsek. Vstopnina za rezervirane sedeže je \$1. splošna vstopnina je pa po 75c. Narod je prijazno vabljen.

Zahteva 20 milijonov od Amerike

Melbourne. — John Pomeroy zahteva od ameriške vlade \$20,000,000. Pravi, da je ameriško topništvo v vojni uporabljalo 5 palčne topovske naboje, katere je on izumil.

MOLOTOV NI PRAV POGLEDAL, KO JE MISLIL, DA JE AMERIKA ODPRLA VRATA

Washington. — Dipolmat po vsem svetu so napeli ušesa, ko je radio iz Moskve naznanjal, da so Zed. države ponudile Sovjetski Rusiji priložnost, da se zastopniki obeh držav vsedejo k mizi in pobotajo v razlikah.

Komaj je namreč ta glas zadonel iz Moskve, se je oglašil predsednik Truman in rekel, da sovjetski zunanji minister Molotov ni prav razumel ameriškega poslanika. Ta mu je namreč rekel v imenu ameriške vlade: "Kar se tiče Zed. držav so vrata vedno nastejaj odprta za disku-

OTROK JE DOBIL ZA IZGUBO ROK \$80,000

Tommy Herbert, star 30 mesecev, stanujoč na 13602 Aspinwall Ave. v Clevelandu bo dobil od NYC železnice \$60,000 od General Motors pa \$20,000. To je odškodnina za izgubo obeh rok, ki mu jih je odrezala lokomotiva, pod katero je fantek padel koncem Aspinwall ulice. Tukaj vodi stranska proga v Fisher Body Co. Odvetniki so prvotno vprašali za \$500,000 odškodnine, toda so se zdaj pogodili za \$80,000.

Otrokov oče pravi, da bo kupil zdej hišo kje drugje, da otrok ne bo slišal vlakov, ker se še vedno krčevito stresa, kadar zasliši vlak, ki vozi v bližini njih hiše.

Evropski kongres je priključil Nemčijo k zedinjeni Evropi

Španija bo tudi prišla zraven, ako bo dobila demokratsko vlado

The Hague. — Evropski kongres je soglasno odobril resolucijo, da se priključi Nemčijo k svobodni in zedinjeni Evropi.

Politični odsek kongresa je resolucijo že prej odobril, ki govori, "da je edina rešitev za ekonomski in politični problem Nemčije, da se priključi k evropski federaciji."

Druga resolucija, ki daje Španiji priložnost k evropski federaciji, je bila izročena v nadaljnjo akcijo mednarodni komisiji za ujedinjenje Evrope. Ta resolucija govori, da ima Španija priložnost pristopiti k evropski federaciji le, ako si ustvari demokratsko vlado.

Resolucija, ki govori za priključenje Nemčije v federacijo, kličie tudi evropskim državam, naj nemudoma ustvarijo ekonomsko in politično zvezo, da si zagotovijo varnost in socialni red. Resolucija dostavlja, da je prišel čas za evropske države, da se odločijo za skupno akcijo tudi, če morajo za to odstopiti nekaj svojih pravic.

Eisenhowerjeva liga je razpuščena

Washington. — Liga, ki je delala na tem, da se nominira generala Eisenhowerja za predsednika, je razpuščena. Sedež je imela v New Yorku. Uvidela je, da je Eisenhower resno mislil, ko je izjavil, da ne mara biti kandidat za predsednika Zed. držav.

NAM JE TUKAJ DOBRO, ZATO SE PRI VSAKI PRILIKI SPOMNI MO NA BEGUNCE

Italija je izvolila novega predsednika

Rim. — Bankir Luigi Einaudi, star 74 let, je bil v parlamentu izvoljen za prvega predsednika nove republike. Dobil je veliko večino glasov v obeh zbornicah.

Francoska policija je aretirala 80 tuincev

Pariz. — Ker se je zvedelo, da je nameravan atentat na angleško princezo Elizabeto, ki pride koncem tedna na obisk v Francijo, je policija aretirala 80 sumljivih tujcev.

Razne drobne novice iz Clevelanda in iz okolica

K molitvi. — Članice Oltarnega društva sv. Vida so prošene, da pridejo k skupni molitvi za pokojno sestro Terezijo Rozman v Grdinov pogrebni zavod nocoj ob 8.

Pismo ima pri has. — Pri nas ima pismo Ana Kuhar; piše, ji Kuhar Mihael iz Slovenskih goric, Slovenija.

Vabilo na sejo. — Društvo sv. Ane št. 4 SDZ ima nocoj ob 7:30 sejo v navadnih prostorih.

Strelske vaje. — St. Clair Rifle klub bo odprl svojo strelsko sezijo na svoji farmi v nedeljo ob 10 dopoldne. Prijatelji tega športa so prijazno vabljeni.

Adria vabi. — Pevski zbor Adria vabi na igro, koncert in ples. Začetek programa bo ob 4 popoldne v nedeljo v SDD na Recher Ave. Vprizorjena bo igra "mož gospodinja." V igri nastopijo Val Grill, Diana Mersnik, Olga Zakrajšek in Joe Ivančič. Potebno bo pa pevski koncert. Zborovodja je Frank Vauter, ki je pripravil najlepše melodije za ta koncert. Zvečer bo pa ples.

Zadušnica. — V četrtek ob 8:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za Antona Korošec.

Prestala operacija. — Zadnja sobota je bila nagloma odpeljana v Mt. Sinai bolnišnico Mrs. Frances Zakrajšek iz 1142 E. 76. St. V nedeljo je srečno prestala operacijo in se ji že obrača na bolje. Želimo ji, da bi se kmalu vrnila k svoji družini.

V zadnje slovo. — Članstvo društva Sv. Kristine št. 219 KSKJ naj se zbere nocoj ob 7:30 v Grdinovem pogrebem zavodu, da se poslovijo od pok. Antona Laurin.

Darovi za begunce

Za slovenske begunce so darovali v našem uradu sledeči: Anton Debevec, Willard, Wisc., je poslal \$47. Imena darovalcev bodo pridobena v dopisu. Mrs. Frances Baraga je izročila \$30, in sicer je darovala Mrs. Angela Gorkoš iz 7509 Star Ave. \$20, neimenovana \$3, Mrs. Frances Snyder, 1050 E. 67. St. \$2, Mrs. Mary Straus, 6402 Orton Ct. je dala \$5 za bogoslovce. Neizmenovan je daroval za begunce \$10, po \$5: Jože Gustinčič in Mrs. Valentine Belec iz Waukegan, Ill. Dva neimenovana sta izročila za begunce po \$1.

Iskrečna hvala vsem skupaj in priporočamo še drugim dobrim rojakom, da bi kaj prispevali za slovenske reveže.

Ohijski guv. Herbert urgira trdno stališče napram Rusiji

New York. — Pred Ohijsko zvezo v New Yorku je govoril ohijski guverner Tom Herbert. Izjavil je, da Zed. države ne smejo popustiti ničesar napram Rusiji v njenem programu za razširjenje komunistične filozofije po širnem svetu.

"Zed. države morajo posvečati prvo skrb za ohranitev svetovnega miru," je izjavil guverner, "toda istočasno morajo pa gledati za varstvo naroda doma."

Mr. Herbert je priporočal, naj bo zunanja politika Zed. držav trdna in mora temeljiti na principih pravice in človeških potrebščin. Današnja zunanja politika Zed. držav, je rekel guv. Herbert, sliči človeku na gugalnici, ki se ziblje sem in tje, pa nikamor ne pride.

Tri na dan

Kakor je bilo v zadnji kampanji grmenja proti političnim bossom, smo že mislili, da bomo ta stan ali kar je že, čisto odpravili.

Ampak kakor je videti brez političnih bossov ne gre, ker že iščejo nove, ki bi hoteli biti za tarčo prihodnje volitve.

Naj izberejo demokrati kogar hočejo za bossa, mi bomo rekli s Francetom Prešernom: "... Kranjec moj mu ose kaže ..."

NOVI GROBOVI

James Blatnik

Kakor smo že včeraj poročali je v St. Alexis bolnišnici umrl James Blatnik, star 64 let. Stanoval je na 19914 Mohican Ave. Tukaj zapuška dva brata, Sam in Carl. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 8:45 iz Zeletovega pogrebnega zavoda na 152. cesti v cerkev sv. Pavla na 200. St. ob 9:30 in na Kalvarijo.

Pogreb John Stergarja

Pogreb za pok. John Stergarjem bo v petek zjutraj ob 8:45 iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Pavla na 200. St. ob 9:30 in na Kalvarijo. Pokojni Stergar zapuška tudi brata Štefana in sestro Močilnik, oba v starem kraju.

Pogreb Angele Godec

Pogreb za pokojno Angelo Godec bo v petek ob 7:30 iz pogrebnega zavoda Louis Ferfonia in v cerkev sv. Lovrenca ob 8.

Danes odide na stavko 73,000 delavcev pri Chrysler korporaciji

Detroit. — Avtna unija (CIO) je določila, da odidejo danes dopoldne ob 10 vsi delavci pri Chrysler korporaciji na stavko. Do 73,000 delavcev je prizadetih. Unija zahteva 30 centov na uro več za delavce.

Glavna avtna unija ima pripravljenih \$800,000 v stavkovnem skladu, toda bo zvišano na \$1,500,000 do konca meseca, ker bo moral vsak član plačati v blagajno \$1.

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

1948	MAY	1948
S	M	T
2	3	4
9	10	11
16	17	18
21	22	23
28	29	30

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

33 No. 94 Wed., May 12, 1948

Sličica iz delavskega paradiza

Drew Middleton je bil več let poročevalec ameriškega časopisa v Moskvi. Leta 1947 je odšel na kratke počitnice iz Rusije, toda ko se je hotel vrniti, mu je bil vstop v deželo zabranjen. Zdaj je napisal nekaj člankov o tem komunističnem paradizu, ki temeljijo na njegovih beležkah, katere je naredil v Rusiji. Mr. Middleton piše:

"Po tridesetih letih komunizma v Rusiji, je življenjski standard v Sovjetski zvezi nizek v primeri s standardom v zapadni Evropi, zelo nizek.

Komunisti se ponašajo, da so prinesli svobodo in blagostanje. Prinesli niso ne tega ne onega. V Sovjetski zvezi ni svobode; tam je svoboda, da storite to, kar vam je ukazano. In blagostanje je tam samo za nekatere. Ekonomska in socialna neenakost je v polnem razmahu.

Res, izza leta 1917 so bile dosežene izboljšave v življenjskem standardu, toda še veliko večje izboljšave so bile dosežene tudi drugod po svetu, ne da bi bilo ljudstvo prisiljeno jih plačati s ceno tiranije.

Obtežen s številno in nesramno birokracijo, zasledovan in oprezovan od tajne policije, neprestano kratak na živilih in obleki in slabo nastanjen, je bil povprečni Rus reduciran do stanja, katerega je težko primerjati z usodo povprečnega človeka v zapadni Evropi.

Ampak treba pa je pogniti debelo črto ločnico med usodo ljudstva in usodo gornjega razreda te "brezrazredne družbe." Ta zgornji razred živi dobro in na način, katerega bi lahko primerjali življenjskemu načinu nacističnih uradnikov pred drugo svetovno vojno.

Sovjetska vlada vodi intenzivno in neprestano kampanjo, s katero hoče prepričati sovjetskega državljanca, da je njegova usoda boljša kakor pa usoda povprečnega delavca na zapadu. Ta kampanja je kolikor toliko uspešna, vendar pa ni odpravila mrmanja in nezadovoljstva nad ekonomskimi razmerami.

Konec vojne je še prispeval k temu nezadovoljstvu. Vojaki, ki so se vrnili z vojnih front so pripovedovali doma o primerni prosperiteti tovarniških delavcev na Dunaju ali kmetov v Nemčiji.

Danes tvorijo glavni problem povprečnega sovjetskega državljanca stanovanja. Za rekonstrukcijo Odesa, Kijeva, Minska, Moskve in Leningrada so izgotovljeni veličastni načrti, toda dosedaj je bila ta obnova jako počasna. V krajih, ki niso bili zasedeni po Nemcih, žive Rusi v apartment hišah, ki so bile zgrajene v letih med 1917 in 1941, v kmečkih hišah ali v starih lesenih kočah, kakršne so bile pred tridesetimi leti običajne v Rusiji.

Konstrukcija in rekonstrukcija je bila počasna, ker je bila tozadevna industrijska produkcija nizka. Posledica tega je, da so stanovanja silno preobjudna. Povprečni Rus ne živi v apartmentu ali v hiši. On in njegova rodbina žive v eni sami sobi apartment hiše ali pa v leseni koči z enim samim stanovanjskim prostorom. V Moskvi, n. pr. živi šest družin v šest-sobnem apartmentu s kuhinjo in kopalnico; v vsaki sobi po ena rodbina, vse rodbine pa uporabljajo isto kuhinjo in kopalnico.

Podobne razmere eksistirajo tudi v zapadni Evropi kakor tudi v nekaterih predelih mesta New Yorka. Toda pri tem je velika razlika ta, da so ljudje v Ameriki, ki so primorani tako živeti, svobodni, da proti temu lahko protestirajo ter izpremenijo vlado, ki ne izboljša takih razmer. Za Rusje pa ne obstoja taka svoboda.

Spominjam se obiska pri nekem relativno dobro stoječem delavcu, ki je živel na periferiji Moskve. Apartment hiša, podobna velikemu zabuju, ni stala ob cesti, temveč sredi polja, in do nje ni vodila nobena pot. Treba je bilo zagaziti v sneg ter ga pregaziti kakor je pač kdo mogel. Na tem polju so bile raztresene še druge apartment hiše; ulične razsvetljave ni bilo nobene.

Tudi v notranosti ni bilo nobene razsvetljave, ki bi vam svetila na potu po mokrih in spolskih železnih stopnicah. Tla in zidovi so bili umazani. Razbite šipe v oknih so bile nadomeščene s papirjem iz lepenke. V hiši je bilo dvigalo, toda kakor v večini takih ruskih hiš, je bilo pokvarjeno in izven obrata. In za vsakimi vrati apartmenta ni živela ena družina, temveč po štiri, pet in celo po šest družin.

Ta preobjudnost je odgovorna za velik narastek boleznih v Moskvi, zlasti v šolah. V enem samem razredu srednje šole je bilo štirinajst dijakov jetičnih.

Tekom mojih obiskov kolektivnih kmetij sem samo enkrat naletel na rodbino, ki je imela na razpolago za svoje stanovanje več kot eno sobo. No, pa tukaj ni tako hudo, kajti življenje na deželi je mnogo bolj zdravo kot življenje v mestih.

Drug važen problem tvorijo živila. V Rusiji vladajo neprestane skrbi za prihodnje kosilo. Za časa racioniranja živil je milijone ljudi, bodisi vsled pomanjkanja žalog ali pomanjkanja sredstev, živelo po cele mesece ob črnem kruhu, krompirju, čaju in tu in tam ob kakri ribi.

(Dalje jutri).

BESEDA IZ NARODA

The York Chorus Concert

Ridgewood, L. I., N. Y.
The Second Annual Concert will be given by "The York Chorus" in Saturday, May 15, 1948 at 8:40 P. M. in Grover Cleveland High School Auditorium. Grover Cleveland is one of the largest public schools in Brooklyn and is located on Himrod Street in Ridgewood, one block from Forest and Metropolitan Aves.

The Chorus has been organized over two years ago in memory of the late Rt. Rev. Monsignor J. C. York. It is a Ridgewood Community organization among which many of our Slovenians are also members.

The Chorus will sing many new four part numbers including an eight part harmony arranged by Noble Cain and a special arrangement in six part harmony of the "Whiffenpoof Song."

Among other attractions there will be a trio of three of our Slovenian girls, Stan Romano, Jean Pattell and Geraldine Koprivsek.

The soloists, all members of the chorus, will be Edward Peters, tenor, and Nan Gibbons and Louise Assimus, sopranos, and both graduates of Grover Cleveland High School.

The Concert will be given for the benefit of Wyckoff Heights Hospital in Ridgewood.

Tickets are \$1.00 for reserved seats and 75 cents for general admission.

Tickets can be purchased from members of the Chorus or at the door the night of the Concert.

Po volivni zmagi

Cleveland, O.—Frank J. Lausche je lahko ponosen na slovenski narod, kakor smo mi ponosni nanj. Prav lepo smo se pokazali s svojimi glasovi, ki smo jih oddali zanj.

Vsa čast in priznanje gre vsem, ki ste se zanimali in pomagali vsak na svoj način, da je bilo mogoče doseči tako sijajno zmago našega človeka in za naš narod. Naše delo pa s tem še ni končano. Zavzeli smo se, da našega voditelja Frank J. Lauscheja zopet izvolimo za guvernerja države Ohio, zato je naša naloga in dolžnost, da ob vsaki priliki izrečemo potrebno besedo zanj med svojimi prijatelji in sosedi kakor tudi med drugimi narodnostmi.

Veterani druge svetovne vojne sedaj priznavajo, da bodo vedeli sedaj veliko bolje uporabiti svoj težko prislužen denar (bonus) kot bi ga bili takrat, ko so se vrnili z vojne. Kakor je znano, je bil Frank J. Lausche prvi javni uradnik, ki se je izrazil, da se veteranom izplača bonus o pravem času in to brez posebnih stroškov od strani davkoplačevalcev.

Precej veliko število veteranov je, ki nimajo glasu ob volitvah. Priborili so zmago v vojni, a sedaj se pa ne zanimajo za svoje interese, za zakone naše vlade, kdo so njih voditelji in kako so zastopani. Vsak veteran ki ne more voliti, ker se ni registriral, naj si krivdo kar sam sebi pripiše. Naša največja naloga je, da ob jesenskih volitvah spravimo vse veterane na volišče, kakor tudi vse druge rojake, ki bi lahko volili, če bi bili registrirani. To imejmo vedno pred očmi in v tej smeri delujmo in zmagajmo v jesen za našega Frank J. Lauscheja nam je zagotovljena.

Naša država Ohio zelo potrebuje zmogljivega voditelja Lauscheve vrste, pa ne samo v

državi Ohio potrebujemo takega človeka, ampak potrebujejo ga tudi v Washingtonu za predsednika, če hočejo, da zmagata demokratska stranka v novembriških volitvah. Če bi demokrate izbrali Franka za predsednika in ga poslali na kampanjo po raznih državah, pa bodo porazili republikance, pa če imajo ti še takega kandidata za predsednika.

Frank Mervar.

Odlomek iz pisma pregnane usmiljenke.

"Moj dragi stric! Po dolgem času sem pa le primorala zopet domov. Kaj ne, kako dolgo sem bila z doma, od katerega sem se bila ločila pred tolikimi leti misleč za vedno poslovila, ko sem bila na poti v redovno življenje. Pa naj bo še ta žrtev, da bo daritev popolna. Lahko si mislite, kako je bilo po tolikih letih odložitvi (za čisto) redovno obleko.

"Mislija sem, da mi bo kar srce razgnalo predno bom zopet doma. No, pa ljubi Bog da tudi moči, kadar pošlje take preiskušnje. Res Bog svojih ne zapusti. Božja volje naj se zgodi vedno in povsod. Doga, pa, oh, nisem našla več mojih ljubih dragih — mamic in bratov. (dva brata sta bila mučena in umorjena v Kočevskem rogu leta 1943). Imam doma še vsaj eno ljubo sestrico. Rada bi vas za kakšno stvar prosila. Saj si lahko mislite, kako težko je kar tako iti med svet. Povem vam, da sem kljub temu, da sem šla domov še vedno isto, kar sem bila. Saj sem sedaj še bolj podobna Jezusu. Toda za vsakim peklom pride tudi velika nedelja in nisem sama, ampak z malimi izjemami vse... Vaša nečakinja — A. N."

Ko sem prejel to pismo in čeprav sem kaj takega pričakoval, sem bil vendar nekoliko iznenaden. Razumem položaj in si lahko mislim, kako ji je moralo biti ko je morala odločiti redovno obleko in oditi domov, česar bi ne bil nihče pričakoval in bi se tako tudi zgoditi ne smelo. Pa, če brez božje volje nisi las ne pače z glave, kako bi se kaj takega moglo zgoditi brez božje volje. Upam, da ne bo tega smatrala za nekaj slabega, temveč za nekaj posebno dobrega, kar še ostane v božji skrivnosti. Kajti čim več trpljenja se človeku nabere, tem večje vrednosti je, če človek isto sprejme iz božje roke udarilo in voljno prenaša.

Neizmerno večje vrednosti je to, če človek prenaša, izpolnjuje in žrtvuje to, kar mu Bog naloži in odloči, kakor pa če izpolnjuje to, kar si sam izvohi, ker v takem slučaju spolnuje človek samo božjo voljo in ne svojo. V resnici pomilujem to moje nečakinja, a obenem pa jo tudi blagrujem, ker vem, da je ta dogodek v njenem redovnem življenju eden najdražjih kamnov, če ne najdražji v kroni njenega življenja. Saj je vendar to veliko večja žrtve biti pregnan iz samostana protilastni volji, kakor pa prostovoljno stopiti v samostan. Saj si je težko misliti večje žrtve kot je biti prisiljen zapustiti redovno življenje in samostansko celico po tolikih letih trdega dela in žrtovanja za bližnjega do izčrpanosti in iti brez vsega boguljav spravimo vse veterane na volišče, kakor tudi vse druge rojake, ki bi lahko volili, če bi bili registrirani. To imejmo vedno pred očmi in v tej smeri delujmo in zmagajmo v jesen za našega Frank J. Lauscheja nam je zagotovljena.

Naša država Ohio zelo potrebuje zmogljivega voditelja Lauscheve vrste, pa ne samo v

eno za drugim, pa bo kljub temu za nekatero to še vedno "verska svoboda". — A. T.

Nerešena uganka

Na danskem otoku Seeland leži samotna ribiška vas Drotting. Protestantški župnik iz vasice je sedel zvečer leta 1803 v svoji pisarni. Družina je že šla v počitku. Bilo je že skoro polnoč. Nepričakovano vstopila v pisarno dva tuja moža s pozivom, naj gre v cerkev, da bo poročil neki par. "Vse ugovore župnikove je odličnejši izmed teh dveh prepračil, ko je duhovniku pokazal pištolo in mu kratko zaukazal: "Ali z nama, ali pa vas ustrelim!"

Župniku ni preostalo drugega, obleke je talar ter šel z njima v že odprto, popolnoma razsvetljeno cerkev, kjer je bilo mnogo tujih vojščakov, ki so se glasno razgovarjali v nepoznani tujem jeziku. Pred oltarjem je stala prazna rakev z odstranjenim pokrovom; kamenita nagrobna plošča, kot jih še danes vidimo v nekaterih cerkvah, je bila dvignjena ter priložena k zidu, tako da se je videla odprta grobnica. Župnik, star mož, ves preplašen, je begal z očmi po cerkvi, iščeč par, katerega bi moral poročiti. V neki klopi je zagledal krasno gospo v modrosinji svili, vso bogato odeto z biseri, z zlatimi verižicami, njej ob strani pa je stala stara ženica. Odličnejši izmed tistih dveh, ki sta prišla po duhovnika v župnišče, je tedaj pristopil k lepi gospej ter jo s silo vlekel k oltarju, medtem ko je ta bridko jokala in se tresla. Toda stara ženica jo je prijel pod pazduho ter ji pomagala, da oltarja, kjer se ni ganila od nje.

Ženin je nato zahteval, naj jo poroči. Ko je župnik vprašal po imenih, je kratko in jezno odgovoril: "Ivan iz Katarine! To naj vam zadostuje!"

Med poroko je lepi nevesti prišlo parkrat slabo, tako da se je onesvestila. Toda starka, ki je bila zraven, jo je vedno zopet pripravila k zavesti z močnimi dišavami. Župnik jima je nataknil poročne prstane na roke ter blagoslovil zakonsko zvezo. Takoj nato so mu predložili papir in črnilo, naj podpiše poročni list na ime Ivana in Katarine. Koj nato so župniku potisnili v roke možno zlatnikov ter ga skoro s silo odpeljali iz cerkve, nakar so zaklenili vhod.

Župnik, ves prevzet od tega doživlja, ni mogel niti v župnišče ter se je naslonil na leseno steno cerkve in je slišal, kaj se je v njej godilo. V začetku je bilo vse mirno, nato velik hrup. Vsi so divje kričali vseprek. Sledilo je ostro povečanje k tišini. Nato je sledil ostel strel, nakar je vse utihnilo. Ves trepetajoč se je stisnil v neki zunanji koticček cerkve in prisluškoval. Čez pol ure so tuji odprli vrata ter drli vsi k morskemu obali. Tedaj se je župnik napotil do bližnjih hiš, zbudil sosede in jih prosil, naj grejo z njim v cerkev, kjer se je gotovo zgodil kak zločin. — Župljani so sprva domnevali, da se župniku meša, potem so mu pa vendar sledili.

Začelo se je že svitati. Župnik in vaščani so opazili z visokega cerkvenega obzidja neko jadrnico, ki se je naglo oddaljvala. Ko so vstopili v cerkev, so se gorele sveče na oltarju. Kamenita plošča je bila poveznjena nazaj na svoje mesto in rakev ni bilo na spregled. Vzdignili so ploščo. Župnik je stopil prvi v grobnico, kjer je takoj opazil rakev. Odstranili so ž njega pokrov, ki ni bil prabit. Notri je ležala prekrasna nevesta v poročni obleki, toda brez dragocenega nakitja. Iz prsi ji je tekla še kri na njenem dekliskem obrazu pa se je odražal mir in pokoj. Vsi so presenečeni stali ob rakvi. Župnik je plakal, poljubil čelo u-

Med cesarsko in kraljevo armado je prišlo do ločitve. Dežurni stotnik je vlekel patroljo doli po vasi, da izbeza zaostankarje iz gostilen, če je še kateri tam, mi trije pa, ki smo zastopali civilno prebivalstvo, smo se napotili v gorenji konec vasi. Ne spodobilo bi se, se nam je zdelo, da bi se vlekli kot pasji rep za patroljo in pasji firbec nad pripetljaji, ki bodo, če so vojaki pozabili, kdo ima nočno službo pri polku in če so, kar se sicer zelo rado pripeti, preslišali prijazno vabilo polkovnega trobentača k počitku.

Jaz sem že prišel k sebi po tistem nenadnem sestanku z visoko spoštovanim stotnikom in sem zopet lahko dihal kot drugi ljudje. Nekaj časa je kazalo, da sem se močno prehladil in da bom ob štimu. Ko se je pa vse tako lepo razšlo in ker stotnik ni videl skozi moje kmečko ka-mižolo, da bi pod njo spoznal vojaško spodnjo obleko, sem se zopet lahko veselil lepe mladosti in že kar nekam objesten sem postal.

"Fantje, dajmo, zapojmo tisto: "Kaj nam pa morejo, morejo, morejo..." sem predlagal Tomažičevemu Tonetu in Čopčevemu Janezku. "To je naša vas, kjer smo zdaj mi fantje gospodarji."

"Se mi zdi," je rekel Tomažičev Tone, "da imaš res nekaj bolj uravnane glas. Ampak prejle, ko sta si stala s stotnikom pred Stergulcovo gostilno iz oči v oči, si pa pojemaš, kot bi te kdo stiskal za vrat. Pa če misliš, da bi zapeli, pa dajmo. Nočni varuh Herblen ne bo nič rekel, če malo poropotamo pred polnočjo. Ampak potem pa ne trpi na vasi nobenega glasu."

Prijeli smo se za rame in zapeli tje gori proti Blaževih in Matencovi hiši. Pred Jernejčo hišo je stal gospodar Janez, možan gruntar, ki se je nekoliko bolj držal. Rad je stopil v ne-

morjenke in molil kleče ob nji. Se isti dan je popisal župnik celotno dogodbo ter jo poslal višji oblasti v Kopenhagen. Prišla je komisija, toda v to temno zadevo ni prinesla pojasnila, in še danes ne vemo, kakšen roman je našel tu svoj zaključek.

Laž ima kratke noge

Oče in Janezek se peljeta z vlakom v mesto. Ker je to prvi Janezkovo potovanje z vlakom, se radovedno nagiblje skozi okno in gleda bežeče telefonske drogove. Oče ga opozori, naj se ne sklanja skozi okno, da mu veter ne odnese klobuka. Ker ni beseda zalegla, je oče hitro snel sinu klobuk z glave in ga skril. Janez je bil zelo žalosten, ker je mislil, da mu je klobuk odnesel veter.

"Če boš priden," je rekel oče, "bom požvižgal in klobuk bo zopet na tvoji glavi."

Oče je požvižgal, in res se je znašel na Janezovi glavi klobuk.

Čez nekaj časa pograbi Janezek očeta klobuk in ga vrže skozi okno. Oče poskoči, Janezek pa reče: "Če boš priden, bom požvižgal in klobuk bo priletel nazaj."

Kako sta potem z očetom zvižgala, pa zgodba ne pove.

Ne spada vkup

Glasilo sovjetske mladine "Komsomolskaja pravda" z dne 1. novembra 1947 piše da je nemogoče in nedopustno, da bi mladi člani komunistične stranke verovali v Boga in opravljali verske obrede.

deljo zvečer k Stergulcu, kamor je hodila cerkniška gospoda in zelo mu je prijalo, če mu je kdo rekel "gospod." V takem slučaju je dal tudi za pijačo, kar je razumljivo. Dokler je bil še fant, je držal bolj s fanti, potem pa, ko je šel k Matičkovim v Bezuljak po nevesto, pa ne več toliko. Ni dosti delal, zapravljal pa tudi ni in kar dobro mu je šlo. Ko sta bila on in Blažov Adam še fanta in namenjena doma za gospodarja, sta dala marsikateri tram posekati iz svojih lepih gozdov, da skrbne matere niso o tem nič vedele. Saj bo itak najino in če malo prej vzameva naposodo, ni to nič hudega, sta rekla. Tako so imeli fantje vedno dobro zalogo za kak liter v nedeljo večer.

"Greste vasovat?" nas je nagovoril Jernejč. "Kam jo boste pa mahnil, v Bezuljak, ali Selsček ali kam? Malo zgodni ste še, bi rekel."

Ustavili smo se in si dali besedo. Jaz sem stal malo bolj od strani, ker nisem hotel, da bi me spoznal in se morda začel na vso moč čuditi mojemu civilnemu življenju. Ta ni od naše komisije, sem si mislil, in je najboljše, da ga ne vpeljemo v svoje tajnosti.

Pri Blaževih je bila na jerpergah 6, stotinja in pred hišo je stal četovodja, ki je imel službo. Nalašč smo šli tik mimo njega, toda ni nam posvečal nobene pozornosti. Samo mimo-zrede nas je obšel s pogledom, potem pa odšel nazaj v kot, da bo varoval svojo stotnijo vsega hudega do polnoči.

Pri Matencovih smo obrnilj nazaj. Pa bi res šli v Bezuljak ali Selsček, če bi bila sobota večer. Drugače pa ne kaže iti, ker smo vedeli, da ne bodo nikjer več čuli.

"Vesta kaj," sem rekel fantoma, ko smo stopali dol po vasi, "zdajje bomo zopet srečali stotnika in njegovo patroljo. Malo prej bomo eno zapeli in jo raztegnili prav mimo njega. Meni bo to, kot bi mi kdo zašafal vso Kranjsko deželo, če bom smel rjvoeti mimo cesarskega stotnika, ki je v službi in ki se nam bo moral umakniti s ceste, če se bomo dobro držali za rame in ki ne bo smel ziniti niti besede. Samo to naj še doživim na tem svetu, potem pa naj bo že kakor hoče. Pa še tako bomo zapeli, če sta mojih misli, ki zadržavljaja čez ta polk. Morda je kateri pri patrolji, ki je naše gore list in bo vedel, kaj hočemo reči. Pa bodo morali zabavljivo lepo spraviti v žep. Bodo že videli, kaj so kmečki fantje in še posebno, kadar so na doma-ših tleh. Saj vesta, da ima vsak petelin največ korajže na domačem platu."

"No, bomo pa zapeli," sta pritegnila. "Vse, kar ti le poželi srce, Japček, storiva zate, ki smo prijatelji. Saj razumeva, kako se ti godi pri sreč, ko se nalivaš z maščevanjem za vse tisto, kar si preстал-pri vojakih. Veš, vsak pes ima svoj dan, rad reče gorenjski Mihec, ki je najbolj uganljiv človek na Meniški-ji."

"Aha, ga že slišim hudirja, ki se repenci tamle od Bonača," rečem. "Joj, kaj ni to smola, da ni zdajje sam! Marička ti nam pomagaj, kako lepo bi ga zdajje okopali v koritu! Kaj neki mu je v glavo tresčilo, da vlačil patroljo s seboj. Šleva je, ki si ne upa sam po vasi, posebno na Meniški, kjer so tako krotki ljudje. Tako lep načrt sem imel, pa se je ves pokrotvil in se je."

V graščinskem jarmu

FR. JAKLIČ

Logarjevi zapisniki so se posod ujemali, samo pri Kocjanu ne. Manjkalo je pet ovac.

"Kje imaš ovce, goljufivec?" "Ko-kolikor jih vidite. Tak toliko jih je!"

"Kam si jih skril?" "Vse so preobrnil, pa nikjer ne tiru ne sledu za njimi. Pri Kocjanu se je bila graščina vendar ušela."

Kocjanček si je mislil: "Jaz sem jo pa le!"

Pa je gledal jeznoritega logarja, ki se je rotil, da jih najde, če so se v zemljo vdrla. Zacej je slediti izvona. Šel je po vseh stajah in pogledal v vsak kot. Nazadnje je pa ubere še k Zontarju.

Zontar, ki je bil pri valptu, lje kar prebledel.

Ni se zbral misli, kako se bo zagovarjal, ko ti že Menat prileti nadanj, kričeč:

"Takega rihtarja ima graščina! Desetini podvrženo blago skriva. Goljuf si!"

Zontar se je nekaj izgovarjal, da nič ne ve, kaj bi bil zakrivil in se graščini zameril.

"Kaj ne boš vedel, Kocjanove ovce si skril. Kolikor jih manjka Kocjanu, toliko je tvojih preveč!"

"Jaz nič ne vem. Kar je v hlevu, je moje!"

"Čak! Pred tremi dnevi sem štel tvoje ovce. Enaindvajset jih je bilo, danes jih je pa šestdvajset."

"Z mladiči!"

"Pomladanskimi, pa ne večrajšnimi."

"Odpri stajo, naj gredo ovce ven!"

Hlapci so odprli in spodili ovce ven in res je pet pomla-

danskih mladičev ubralo v Kocjanovo stajo, kjer so imeli matere.

"Ste videli?" je kričal Logar zmagoslavno.

"Dva goljufa! In eden med njima je rihtar."

Graščinci so se krohotali in vzeli Kocjanu deseto jagnje.

"Vam bom že pokazal!" se je ustil Menat in Škriljanom kazal pest.

Graščinci so pa ukali in vpili, ko so se z desetino pobirali iz Škrilj. Ni bilo samo mrtvo blago, tudi živina je šla z njimi.

"Ujujuju! Desetina in tlaka mora biti za vse enaka!"

Škriljani so polni ogorčenja vzklikali za njimi ter jim pošiljali v slovo kletve in grožnje.

Polastila se jih je prepadlost. Nezaupanje je padlo mednje.

"Le kdo je pomagal temu zelencu s Preseke, da je vse ovohal?"

Tu vprašanje je bilo vsem na jeziku in mnogi so bili mnenja, da mu je pomagal rihtar.

"Ta nas je okral!"

In gotovo bi se bilo ob kaki priliki Zontarju slabo godilo, ko bi mu graščina sama ne bila pomagala, seveda nevede. Vsi, ki so prikrivali, so bili pozvani v graščino, pa tudi Zontar, ki je pomagal Kocjanu prikriti ovce.

In dobili so vsak nekaj dni ječe, a Zontarju so vrh ječe vzeli še rihtarsko oblast.

Poslej so bili v Škriljah vsi enaki. Nobenega rihtarja ni so imeli več v Škriljah. Zelo so bili poparjeni, ko so čutili, kako pritisne graščinski val. Malodušni so se brigali samo za svoje bolečine.

Tedaj je iz Ljubljane priletela novica: "Glavanov Janez bo sedel eno leto!"

Toda prav nič jih ni vznemirila, niti ogorčila, saj so sami imeli dovolj svojih lastnih bolečin.

Samó Glavanova mati je zajokala in vzkliknila:

"Eno leto! Kaj bo počel siromak!"

Pa nihče je ni tolažil. Oče je molčal, Tone Krivanoga se je bil umeknil za nekaj časa iz Škrilj. Krivice, ki so jih trpeli od graščine, so ga tako bolele, da se je šel v Ljubljano posvetovat, kakó bi se pomagalo.

"Bom pa na cesarja navedil!" je rekel Tone, ko se je bil vrnil in mu je Glavanova povedala, kaj je Janeza doletelo.

Toda na Preseki je bilo sedaj veselje doma! Ob mraku, ko so odšli ljudje z njiv domov in sedeli pred hišami, se je dostikrat razleglo ukanje:

"Ujujuju! Ujujuju!"

Pa vriskanje ni šlo tako gladko kakor fantom iz Škrilj, zlasti Glavanovemu Janžu. Ljudje so takoj spoznali, od kod prihaja čudni glas, in so rekli:

"Slušite! Laška sova uka! Slabo vreme bomo imeli!"

(Dalje prihodnjic)

VESTI IZ SLOVENIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

Usmiljenka se je obrnila k zdravniku: "Ali smem? Saj ne bom kaznovana kot zadnjič, ko je prišel duhovnik, ne da bi bolnik na to umrl." Zdravnik je molčal. Usmiljenka je hitela k vratom, a tam ji je nekdo zastavil pot: "Nazaj! Duhovnik ne sme sem!" Dve uri potem je Karmen umrla brez duhovnika.

USMILJENKE. — Poročali smo, da so vržene iz vseh bolnišnic v Sloveniji vse usmiljenke, ker se niso uklonile, da bi se odpovedale redovnim obljubam. Že prej so jih pometali iz vseh šol. Dovoljeno jim je ostati sedaj le še tam, kjer imajo opraviti s potrebo starih ljudi.

Na starce komunisti ne računajo; te še prepuste Bogu. Sestre pričakujejo, da bodo morale zapustiti v doglednem času tudi bolnišnice v Srbiji. Tako je letošnjo zimo moralo na svoje domove zopet veliko število bivših redovnic. Tam se bodo pač lotile vsakega dela, ki jim pride pod roko in čakale, da mine sedanje preganjanje vsega, kar je krščansko. Hudo je za stare sestre, ki nimajo nikogar, pa ne morejo več delati. Kam naj te gredo?

IZ BITENCEVEGA PROCESA, o katerem smo pisali, da se je končal z obsodbo na smrt za Bitena in Sokliča za druge pa z dolgoletnimi zapori, očitvidci pripovedujejo, da je preiskava obtožence čisto zlomila. Meseci ječe v Titovini človeka tako ubi-

jejo, da ni več samosvoj, da že ne ve več kaj govori. Kako mučijo komunisti svoje žrtve in kako iz njih izsiljujejo priznanja je njih skrivnost. Izsiljujejo tudi priznanja dejanj, ki jih dotični ni izvršil.

Tudi na razpravi se je poznalo, da so bili obtoženci kot duševno odsotni. Bitenc je od slabosti enkrat med razpravo padel v nezavest. Drugi krat je ves oslabil ob dveh popoldne sam izjavil, da ne more več, ker je še tešč. V takih razmerah dobe obtožencev vsako izjavo, ki jo žele za svojo propagando. Če je ne dobe, jo pač sami dajo v liste.

UBIT JE BIL OD TE SKUPINE bivši domobranski oficir Berlot. Ko ga je hotela Ozna v St. Joštu nad Vrhniko prijeti se je branil in bil v boju težko ranjen. Kasneje je po komunističnih poročilih umrl v bolnišnici. Kdo ve, če ga Oznovci niso sami ubili?

GESTAPOVCI V LONDONU. — Vsak, kdor je sodeloval z domobranci, je sedaj proglašen za sodelavca z nemško tajno policijo ali Gestapom. Pa ne samo tisti tam na Slovenskem, tudi drugi v tujini. V Bitencevem procesu so ljubljanski komunisti proglasili tudi dr. Miha Kreka, ki je med vojno bival v Londonu za Gestapovskega sodelavca. Blagor ubogim na duhu, ki kaj takega verjamejo. Toda v Jugoslaviji morajo pravoverni komunisti verjeti, ker je zapisa-

no v režimskih listih. Tepčki okoli vaše nadnaprednosti okrog vaših slovenskih ameriških listov z rdečo zastavo, bodo seveda to tudi verjeli in svojim ljubim bralcem servirali. Veliko morajo brezverci verovati.

LJUBLJANA ZA VELIKO NOČ BREZ MESA. — Za Božič so novi gospodarji poskrbeli, da se Ljubljančani niso preobedili s poticami. Za Veliko noč so poskrbeli, da ni bilo mesa, da kdo ne bi zbolel. Potice in meso, to je vse za "staro" Jugoslavijo, v "novi" koruza poje. Kadar pa je Ljubljančanom dolg čas po starih časih z belim kruhom in mesom, pa jim napravijo novi gospodarji zabavo s kakim procesom na sodišču, pa pozabijo na svoje bridkosti.

H. de Balzac: **Skopost očeta Grandela**

Oborožen s svojimi ključi je prišel dobričina Grandet, da zmeri potrebno količino hrane, ki se bo rabila čez dan.

"Ali je ostalo kaj kruha od večeraj?" vpraša služkinjo Nana.

"Niti drobtine, gospod."

Grandet vzame velik okrogel hlebček, dobro posut z moko, ki ga je hranil v ploski košari, kakor jo vporabljajo za peko v Anjou in ga prereže. Nana pa reče:

"Danes nas je pet, gospod."

"Ja že res," odvrne Grandet. "Toda ta kruh tehta šest liber ali funtov in bo še ostal. Sicer boš pa videla, da ta mladina iz Pariza ne bo jedla nič kruha."

"Bo jedla pa 'frippe,'" reče Nana.

V Anjou pomeni beseda "frippe" v ljudski govoricah narezan kruh, namazan s surovim naslom ali tudi celo s sadno marmelado. To poslastico zelo rada je mladina, ki pa polize navadno le to, kar je namazano kruh pa pusti.

"Ne," odgovori Grandet, "ta ne bo jedla ne 'frippe' ne kruha."

Ko je skrtavo določil vse potrebno za dnevno hrano, se je odpravil skrbni mož v svojo kaščo, kjer je nič manj kot zaklepal v omari zalogo. Tedaj ga je Nana ustavila in mu rekla:

"Gospod, dajte mi tedaj malo moke in masla, da bom napravila otrokom malo potice."

"Ne izropaj mi vendar cele hiše radi mojega nečaka."

"Ne mislim nič bolj na vašega nečaka kakor na vašega psa: nič bolj kot vi sami mislite nase... Menda mi ne boste dali samo šest sladkorkov iz vaše zaloge. Rabim jih osem."

"Oh no, Nana; še nikdar te nisem videl take kot zdaj. Kaj ti pa roji po glavi? Si mar ti tukaj gospodinja? Nič več ti ne bom dal kot šest koščkov sladkorja."

"Dobro, s čim si bo pa vaš nečak osladil kavo?"

TOY STOVE SALVAGE

Carol Sue Tarbox, aged 3, of Radburn, N. J., not one to be diverted by a begging cocker, shows how to salvage used cooking fats. Fats and oils are still scarce throughout the world, and meat dealers will buy every pound of used cooking fat you turn in.

Čudna kombinacija. — Rev. Martin Joseph Burke, irski duhovnik v Brooklyn, N. Y. razlaga skupini kitajskih otrok o pomenu delovanja katoliškega misijona sv. Terezije, pri katerem deluje v Chicago. Father Burke je bil sam 10 let v misijonih na Kitajskem in govori več kitajskih narečij in pravi sam o sebi, da je "pol Irec in pol Kitajec."

"Z dvema koščkoma; jaz mu bom odstopil svoje."

"Vi se boste odrekli sladkorja, pri vaši starosti? Bom pa že raje kupila iz svojega žepa."

"Ti skrbi za to, kar tebe tiče."

Vse ženske, tudi najbolj neumne, znajo biti zvičajne, da dosežejo svoj namen. Nana opusti vprašanje sladkorja, da bi prišla do potice.

"Gospodična," zakliče skozi okno. "Kajne, da bi vi radi potico?"

"Da, da," odgovori Evgenija.

"Pojdite Nana," reče Grandet, ko zasliši glas svoje hčerke. "Nate!"

Mož odpre omaro za kruh, kjer ima moko, da Nani eno merico in navrže nekaj unovrovega masla v koščku, ki ga je bil že odrezal.

"Treba bo tudi nekaj drv, da zakurim peč," reče neugnaná Nana.

"Pa dobro, dobila jih boš za potrebo," odgovori mož ves potrt. "Toda ti nam boš zato napravila torto in skuhala v peči celo kosilo. Za to ti ni treba dveh ognjev."

"Se kaj!" zavpije Nana, "tega mi pač ni treba praviti."

"Poglejte, gospod, 'nadaljuje mirno Nana, 'male čevljičke vašega nečaka. Kako usnjice, kako je volno! S čim naj jih osnažim? Trebalo bi jih namazati z jajci?"

"Nana, mislim, da bi jajce pokvarilo to usnje. Sicer pa," reče skopi Grandet "ti ne veš kako se maže ovčje usnje (saffian)... Da, iz ovčjega usnja so; nečak bo že sam kupil čistilo in ti ga prinesel, da mu boš očistila čevlje."

"Gospod, kaj ne da ne pustite več kot en ali dvakrat na teden kuhati juhe, zaradi vaše...?"

"Da."

"Tedaj bom morala v mesnico."

"Se kaj; prinesla nam boš kurjo juho; zakupnik te ne bo pustil na cedilu. Kajti naročil sem večeraj Korenčanu, da mi zakolje krokarja. Ta divji ptič daje najboljšo juho na svetu."

Vinko Peregrin.

V BLAG SPOMIN ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATA

Pfc. Joseph Debelak

ki se je končala njegova pot življenja in je v vojaški službi za vedno v Bogu zaspal 12. maja 1944.

Štiri leta so že potekla, od bridkega spomina dne, ko sprejeli smo vest žalostno, da Tebe več med nami ni.

Ljubi sin in brat predragi, spomin v naših srcih je ostal, v miru božjem sladko počivaj in prosti tam Boga za nas.

Zaljubljeni ostali: FRANK in FRANCES DEBELAK, starša; SESTRE in BRAT.

Cleveland, O. 12. maja 1948.

MALI OGLASI

RE-NU Barvanje in dekoriranje

Finó delo Pokličite Rudy, the Re-Nu Man PO 9496

RUDY KRAMPPEL (94)

2 sobi v najem V najem se oddaja 2 opremljeni sobi za 2 deklet. Vprašajte na 1051 Addison Rd. ali pokličite HE 1270.

—(94)

Slovenska prodajalna Pri nas lahko kupite bicikelj za velike ali za male otroke. Imamo tudi igrače za otroke in druge različne stvari. Popravljamo tudi bicikle in radijske aparate in to prav po nizki ceni. Vse delo je garantirano. Pri nas tudi lahko kupite kavčukasta kolesa za bicikle za staro domovino.

Vljudno ste vabljeni, da nas ob priliki obiščete. Prodajalna je odprta od 9 zjutraj do 9 zvečer.

Noble Cycle & Auto Supply 2570 Noble Road.

—(May 5, 12)

MALI OGLASI

Čistilec naprodaj Electrolux vacuum cleaner, 5 mesecev star; nobena primerna ponudba se ne zavrne. Pokličite RE 3757.

Sobo išče Pošten samski možič želi dobiti v najem 1 veliko, ali 2 majhni sobi, kjer bi si lahko tudi kuhaj; najraje od E. 42. St. do 72. St. Kdor ima kaj primernega, naj pusti naslov v uradu tega lista.

—(May 12, 14.)

STEVE F. PIRNAT

6516 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio—HE 3500

POŠILJA DENARNA NAROČILA v Evropske države. Se pošiljate so jamčene.

PRODAJA ZABOJE za obleke in festvine, sprejema pakete ter vse potrebno uredi za odpelati v stari kraj.

VRŠI URADNE NOTARSKÉ POŠLE; za točno in vljudno postrežbo se cenjeni rojaki lahko zaupno obrnete na naš urad.

STEVE F. PIRNAT

—(May 12, 14.)

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

HE 2730, 1146 E. 61st St.

—(96)

ONE DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins, and if you do you need them, that's why...

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements for the rest of the day. That's CONVENIENCE.

Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEED Your money back if, after taking a single One-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsule every day for thirty days, you are not entirely satisfied.

Write to ask for One-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

Kadar potrebujete zavarovalnino
proti ognju, viharju, za avtomobile, šipe itd., se lahko in zanesljivo obrnete na
L. Petrich — IV 1874
10001 KILDEER AVE.

Bolezni na mehuruju in zlezah
Ako imate težave z vodo in vas peče v odvodnem kanalu, ali če morate večkrat na vodo ali čutite bolečine v urtrtu, je to nevarno znamenje. Posvetujte se z zdravnikom, ki ima 15 let uspešne izkušnje v bolnišnici v tej posebnosti.
DR. PAUL W. WELSH
HYDROPATHIC CLINIC
423 Citizens Bldg., 850 Euclid Ave.
Telefon MAIn 6016
Uradne ure: 10 do 4 razen ob sredah in po dogovoru

SEDMAK Moving & Storage
ALSO LIGHT EXPRESSING
1024 E. 174 St.
KE 6588

ONE DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD
Perhaps you need vitamins, and if you do you need them, that's why...
Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements for the rest of the day. That's CONVENIENCE.
Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.
GUARANTEED Your money back if, after taking a single One-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsule every day for thirty days, you are not entirely satisfied.
Write to ask for One-Day (Brand) Multiple Vitamin Capsules.
MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

DELO DOBIJO
ŽENSKÉ DOBLJO DELO
Za splošna dela v jedilnici. Drugi šift.
40 ur na teden. Dobra plača od ure.
OLIVER CORP.
19300 Euclid Ave.
(95)

MALI OGLASI
Apartment naprodaj
Naprodaj je apartment za 4 družine; kompletno opremljen. Vprašajte na 15412 Holmes Ave.
(96)

Petrinka

IVAN MATIČIĆ

Saj ne vedo, kako naj si razodenejo drug drugemu vse to, kar imajo na srcu. Naj pojo, vriskajo, naj se objemajo? Dreje je židane volje, Jože brije burke. Miha jih stresa iz rokava, Janez se sicer modro drži, kakor se za kovača spodobi, toda kar pritegne zraven, je vse močno osoljeno. Lovre prikpeva od navdušenja, ko jih poslušajo, Tinče se toleče po kolenih od smeha, medtem ko je Japček še ves boječ. Petrin že ne more več sproti slediti razvneti besedi sinov; on samo ždi med njimi pa čuka da matina. V kuhinji se pa cvre in peče in kuha; Petrinka in Polonica pripravljata vse kar najboljšega premore hiša, saj danes je velik dan.

Ali ti ne pride na vse to še ujec iz Ivanjega sela s kolesjem! Saj to je kakor žegnana, polna hiša gostov! Kaj takega pa ni vsak dan! Ujec se kar ne more nagledati fantov, Petrin si viha brke pa krepko korači gor in dol po hiši. Še večeraj je bil ves polomljen, danes pa tak korenjak tako da se ujec ne more načuditi. Ni pa prišel Amerikanca samo pogledat, hoče ga odpeljati v Ivanje selo, da ga tudi tam vidijo, kakšen je. — Ze prav, meni Petrinka, ali danes še ne, Petrinka ga ne pusti; danes teden naj pride, pravi. Seveda, drevi pojdejo vsi skupaj še malo k Zerdinu, se vendar spodobi. Dreje si tako zelo želi v Ivanje selo, ah, tolikokrat je mislil nanje. Le počasi, vse pride na vrsto. Dan, dva, kakor bi mignil, pa je bila hiša zopet prazna. Le Dreje in starši so ždeli v hiši v resnem pomenku.

"Nu, povej, kako misliš, Dreje," reče mati. "Se vrneš v Ameriko ali ostaneš doma? Ti si prvi, tebi pripada domačija." "Ah, mati, pustimo to! Naj mar razkopljemo ta ubogi gruntek, ko smo ga s tako težavo skupaj znesli? In še polovica otrok je pri hiši."

"Da, to je tisto," pritrdi Petrin. "Ali misliti bo že treba na to, da bova midva z materjo s časom opešala."

"E, sta še trdna, kar lepo držita dlaje!"

"Eden ga bo moral pa le končno prevzeti. Naj ga mar razdeseterimo?"

"No, kar Japček naj bo gospodar."

"Beži, beži, misliš, da bova

midva še dvajset let podpirala vogle?"

Da, ta stvar je težavna. Trinajst otrok, pa si starši belijo glavo, komu naj izročijo brige. Je res hudo. Na najmlajše tri bi bilo predolgo čakati, da bi Polonico možili na dom, bi bilo pa tudi malo neumno pri tolikih sinovih. Sicer bi se pa vsakdo premislil, preden bi prevzel tako breme ter odšteval tolikim otro. — No, kar se tega tiče še ni tako obupno. Dreje gladko ovrže bojazen staršev. On na primer ne mara ničesar od hiše, odpoveduje se vsemu, Rezička je odpravljena, Tevž tudi ne bo maral ničesar, Martin je umrl, Nežika bo še sama kaj dala, Jernejec je padel, Jože, da; Miha bo kolaril, Janez koval, Polonici seveda, nji bo treba nekaj dati, kakor tudi ostalim mlajšim trem. Končno so torej prišli do zaključka, da bi bil najbolj primeren za gospodarja kdo izmed srednjih; na primer sedmi sin Janez, šteti Miha ali pa Jože, peti. Bodo še videli, kdor bo pač boljši za starše in za brate.

To vprašanje je bilo torej za enkrat preresetano ter odstavljeno z dnevnega reda.

"Pojdete v semenj?" — "O seveda pojdemo." — "Jes, jes, kaj boste pa kupili?" — "Nu, marsikaj." — "E, blagor vam, ki imate dolarje!"

Da, Petrin in Dreje sta se odpravila na semenj. Kako moško sta koračila po Dragonji vasi! Petrin je stopal pokonci kakor se nikoli. Marsikdaj je bil na sejmu, a je hodil kar pohleven; potipal je kako mršavo kravico ali telico, nazadnje si pa kupil klobuk pa nekaj templancev — in zanj je bil semenj opravljen. Danes pa stoji pa, kakor bi bil nabasan s samimi dolarji. Vseeno je, jih ima on ali pa sin, vse bo samo za hišo in ljubi dom. Krenila sta na živinski semenj, kjer sta nekaj časa hodila, da sta si poravno ogledala vse blago, nazadnje se pa lotila volov. Dreje je gledal le po velikih volih, Petrin pa ne, češ veliki bi jim snedli preveč sena, kar pa Petrinov gruntek ne zmore. Veliki so za velike grunte. Dreje je razumel, in čeprav so se mu obešali mešetarji na vrat in mu ponujali vole, velike in težke kot slone, se je držal Dreje oče-ta in pustil le njemu besedo.

Petrin je molče stopal od para para, objemal volom prsi, otipaval jim hrbe in dlako, odpiral jim gobce, gledal jim zobe, božal jim temena ter jih ogledaval. Mešetarji so ga verno spremljali, držali ga za roko, hvalili blago na mile načine. Zdaj pa zdaj so se z njim spopadli, odpirali mu dlan, udrihali in kričali, da so se ljudje zbirali in so celo orožniki postajali pozorni. Toda Petrin je bil danes trmast, kaj-ti izbire je bilo veliko, z denarjem pa je bil na trdnem. Končno je zadel na par, od katerega se ni mogel ločiti. Ko si ga je od vseh strani ogledal in otipal, je rekel Drejeju, da sta mu vola všeč. Dreje je prikimal; njemu je bilo glavno, da sta vola mlada, rejena in spočita pa da imata tudi lepe glave. Gibčni voli stopajo ko konji, ako so v pravih rokah. Petrin je odprl dlan pa udaril. Žuljeve roke so se spoprijele in pričela je pokati dlan ob dlan, da so se iskre kresale. Dajali so se kakor bi šlo za grunt ali za življenje. Dreje se ni maral vtikati v pogajanje za ceno, pustil je očetu veselje. — dasi

sam ni bil prav nič vnet za tako kričavo barantanje. — Koliko stanejo voli? — Toliko in toliko. — Dobro, tu imaš pa mir besedi. — Tako bi storil Dreje. Stotak gor ali dol, Dreje ga gladko preboli, samo da se stvar uredi. Dreje bi si rad ogledal še druge reči, medtem ko se očetu prav nič ne mudi, on bi izbiral vole kar do noči. Koliko neznanskega kričanja zaradi tistih borih par desetakov, saj je huje kot soti dni dan! Ne, Petrin se ne vda, čeprav mu je Dreje že nekajkrat namignil, naj udari. Petrin ni baba, on hoče dokazati, da je možak in kmet, ki se na blago razume. Naj je kričijo, ves sejem naj se zbere, ljudje naj vidijo, da Petrin vole, kupeje in sicer lepe, morda najlepše vole na sejmu. Ali ti ne odvihra nazadnje proč, češ saj je še drugo blago na razpolago. On hoče danes sejmarmem dokazati, da ima denar in da si lahko blago izbira. Dreje stopi presenečen za njim in ga dregne že kar nevoljen: "Veste, oče, zastran tistega borega petaka pa res ni treba kupčije razdirati, ko so voli ta-

ko lepi!" "Naj bodo, če hočejo, saj jih jaz kupujem, ne ti!" se zadere stari, ves razvnet od borbe. "Seveda jih vi kupujete, a škoda se mi zdi razdirati ko so voli tako lepi." "Kaj se ti razumeš!" "Nu, neliko že." "Jaz vem, kaj so voli in kako se jih kupuje," je odbil stari. Nazadnje pa se je le premislil. Mešetar je priteknel in ga vlekel nazaj, Dreje pa je pomežiknil kmetu, naj kar udari, bo že Dreje skrivaj doplačal, kar bo treba. In tako so udarili: Bog daj srečo za toliko in toliko pa še dva litra vina povrh! — Alrajt, Bog daj srečo! — Petrin je napravil voloma na teme križ — in odgnali so ju h krčmi. Notri pri mizi je Dreje odštel denar, nakar so pilji na dobro srečo in dobro zdravje volov. Dreje se je kmalu nato izmuznil. Šel je na sejmšče.

Tu je kupil lepo svileno ruto za mater, Polonici svetlo brosko, malim pa drobnarij in medenja. Kupil pa je na skrivaj še nekaj: zlat deklški prstan. Skrbno ga je spravil in odšel k svojim sejmarmem. Našel jih je pred krčmo, že nekoliko vinske, ko so zopet ogledavali vola. Glavno besedo ima pa kovač Janez. Odkod se je ta vzel? I, zvedel je, popustil delo v kovačiji pa prihitel gledat voli. Pridrigoval jima je noge pa strokovnjaško presojal, kako sta kaj podkovana. Nu, za

silo; tako lepe voli bo treba na novo podkovati in na oba parklja. Petrin si zadovoljen viha brke, Dreje pa potrepnje Janeza po rami: "No, Janez, jih boš pa ti podkoval, za vsako podkev dobiš dolar." Sejmarmji so se spogledali in kar požirali sline. Janez je opazil na voli, Petrin in Dreje sta odšla zopet po sejmšču. (Dalje prihodnjič)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

OPPORTUNITY TO LEARN A PROFITABLE TRADE
De SIMIO SCHOOL OF SHOE REPAIR
G. I. Approved Cleveland's Oldest
Classes: 7 to 12; 12 to 5; 5 to 10
For Information Phone or Write Miss Praught
418 Frankfort SU 5542

Pravite, da so odrabljene maščobe potrebne?

Seveda so, gospa gospodinja. Če bi vam le mogli pesepetati na uho pri vsaki kuhli... da dobro postagajte tisti lonec, posnemite mast raz obare, ter stopite mastne odrezke mesa... se poslužite vsakega pripomočka da zberete vse masti. Tako resno je svetovno pomanjkanje maščob in olja, kot je razvidno iz vladnih poročil.

Da! In vi dobite več gotovine zanje!

Odrabljene maščobe so edini kuhinjski odpadki, ki jih lahko vnovčite... v teh dneh visokih živčnih cen. Torej ne zavrzite niti ene same kaplje odrabljenih maščob. Stehni drobec, celo kar ostane od že vdrugič porabljenih maščob, je vredno shraniti... da pomagate vaši domovini in sami sebi!

ODDAJAJTE ODRABLJENE MAŠCOBE!

American Fat Salvage Committee, Inc.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER" kateremu je znižana cena in stane samo: \$2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6805 ST. CLAIR AVENUE FRANK CVELBAR, lastnik.

Našim naročnikom v Chicagu

naznanjamo, da sprejema naročnino za naš list, kakor tudi za oglase: TISKOVNA DR. "EDINOST" v Chicagu, na slovu 1849 W. Cermak Road.

Tam vam pomagajo tudi sestaviti na željo razne oglase, zahvale in naznanila, itd. ter iste nam pošljejo za objavo.

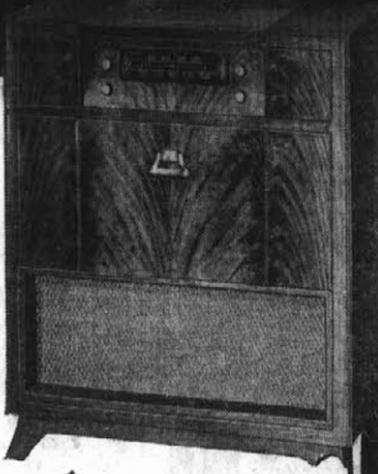
Look for the Blue Tag Specials

Springtime PHILCO WEEK

We're Clearing Floor Samples, Demonstrators You Save!

NEW 1948 PHILCO RADIO-PHONOGRAPH

With the Amazing New AUTOMATIC RECORD CHANGER
New beauty... great performance... sensational value. Superb record reproduction and brilliant radio reception in a classic modern cabinet at a price that is amazing! New automatic record changer. Featherweight tone arm. Drop panel mechanism. Permanent magnet dynamic speaker. Model 1282.

\$ 149.95

NEW 1948 PHILCO TABLE RADIO
Never so much radio for the amazing low price! Powerful, sensitive superheterodyne circuit using Philco Loktal tubes. In plastic cabinet of rich walnut. Model 200.

\$ 19.95

NEW 1948 PHILCO RADIO
Here's amazing reception from a table-model radio... highly sensitive and selective AC-DC superheterodyne circuit. Smartly designed cabinet in brown plastic. Model 460.

\$ 32.95

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6202 St. Clair Ave.
JOHN SUSNIK

—AND THE WORST IS YET TO COME —in najhujše šele pride

